

דשברת של רלי נחמן מרסלב

דומה למלאך וכיו' ; ולויים הם בחינת המתחברים ונולדים אליהם בבחינת יונלו אליך וישראלך".ומי שנכשל במה שנכשל ורוצה לחוש על חייו שלחציל נשוא מミתעה עולמית, צrisk לעס ולברך ולבוא אל עיריהם, ושם דיביקה ינצל מכל רע, כמו הרוץ שנכשל במה שנכשל והגביר הSTRUה דמותא, על אין לו הצלחה רק לברח אל ארבעים ושמונה ערי הכהנים יהודאים, ושם ינצל מסטריא דמותא כנייל. (הכלות תחומיין – הלכה ה', אות ב' ח' לפ' אוצר היראה – אמונה. אות מ' ח')

עצות ותפילהות

עכשות ותפילהות (לקוטי עכשות – צדיק, סימון כת-ט) כל דבר יש תכליות, ולזה התכלית ש עוד תכליות אחר גבה מעל גבה. ועיקר הוה התכלית האחרון ושל כל שעשוען עולם הבא שהוא עיקר התכלית האחרון של כל הבריאה ושל כל הדברים שבעולם. אבל אין מי שיוכל להשיג ולתפס במחשבתו התכלית הזהה כי אם הצדיקים. וכל אחד מישראל לפי שרצו שיש לו בתוך נשמת הצדיק, כן מקבל ממנו זה התכליות, כפי מה שמשבר הкус ברחמנות. על ידי זו יזכה להגעה להתכלית בכל דבר שבעולם שזה העיקר (שם, סימון יח).

לפערמים הצדיקים בורחים משרה ומנהיגות ואינם רוצחים להנהיג את העולם, והם תולמים זאת בקטנותם ואומרים שאינם ראויים להנהיג העולם. ובאמת הוא מוחמת שנשתלשל בהם חרוץ אףו והסתתרת פניו השם יתברך, שבא על ידי התמענות האמונה. ועל ידי שמשברין הкус ברחמנות על ידי זה נמתוק החרוץ אף, ואיזי הצדיקים מקבלין המנהיגות וזוכה העולם למנהיג אמת שינהיגם ברחמים (שם).

… ועל ידי זה נזכה לעורר רחמיון
וחסדיך האמתניים עליוו, על עם עני וביאון
כמוני היום, על עם ממישך וממרט, הנפוצים על
ההרים צאן אשר און להם רועה, צאן נדח
ואונן מכבץ. ותפר בעסך מעמו, ותתמקיך ותבטל
זאת אף מעליו, ויגלו רחמייך על מודתויך ותשיב

פניך אלינו. ותחמל עליינו בחמלתך הגדולה, ותשלח לנו
גדיקי אמרת מנהיגים אמתניים דקדשה, שינהיגו אותנו ברחמים, ויכניסו
חשגת התכליות האחזרון לבנו ובשכלנו, עד שנזכה על ידם לדץ ולרוץ
כל ימינו להשיג התכליות האמתי, ונשליך כל תאותו עולם הזה אחרי
ונינויו, ונשים כל מגמותינו וככל חפצנו וכל תשוקתנו וכל גיעותינו וכל
ויבנותינו רק בשבייל התכליות האחזרונו האמתי. ברכזונך הטוב באמתך:

♦ רבונו של עולם, אתה לבד ידעת עצם הרחמנויות שיש לנו
עכשיו שבדור הזה, על כל עםך ישראל בכללות ובפרטיות, על כל אחד
ואחד מישראל, כי הכל חפצים ליראה את שמי, והכל תאבים
ומשתוקקים ומցפים ומחכים להתקרבר אליך באמת. וכל איש אשר יידע
את גנאי לבבו, מצפה ומחכה לרופא נאמן, מנהיג אמיתי, שיקריב אותו
וירפא תחולואי נשוא ומכאובוי. ואני מי שיעירם בעדנו, כי לחתת ממנה
מחמד עינינו, כל הצדיק אמת ומנהיגים אמיתיים. והסתורת פניך ממנו,
וזאין לנו לא מנהיג ולא מנהל אמיתי, שיוכל להניח אותנו לקרבונו
לעבדותך באמת. מריה דעלמא כלא, אתה ידעת את מכאובנו, ואת
עתקתנו שמעת מפני נוגשינו. קומה בעזתנו בעת צרה הזאת, בעקבא
דמשיחא, בתקף מרירות גלות הנפש והגוף, כי אין לנו שום של ודעת
אין לרצות ולפיזיס אותו. ואיך לקרא אותו שתшиб פניך אליו.

שבת מטוחה - מסעוי

הן הנה יהיו לבני ישראל בדבר בלעם ... (לא,טו)

יקיר התגברות היצור הרע בכל הוא בפגם הברית. ואחר כל
היגיונות העצומות ורבי המסירות נשפ שצדיקים אמתאים
מוסרים נפשם ממש בכל דור ודור בשביל תקון נפשות ישראל, וудין
השtron והיצור הרע מركז בין וモתגרה בישראל והעיקר בענין זה, כמו
שמצינו בימי משה רבנו בעצמו, עליו השלום, שאחר כל היגיונות שהיה
לו בש سبيل תקון נפשות ישראל, ובסוף ימיו בא בלעם הרשע ימי'ש
והכשילים בפגם הברית. ולפעמים מכרח הצדיק להסתתקך ולמאות בש سبيل
זה, כי לפי עצם התפשטות הטרוראה אחרת אי אפשר לו לגמור התקון
בשלמות בחיים רק לאחר הסתתקותו. ומהז הפגם באים כל המניעות
והבלבולים והמלחמות והמלחילקה, המונעים את האדם מהתקרב אל
הקדשה, ומעכבים אותו מהלווציא החיות קדשה שלו בשלמות מכח אל
הפעל, כי כל המניעות מהתקרב אל הקדשה באים מטמאת קרי,
וחרמאנא צלון, כי "קרי" לשון מנעה, כמו שפרש רשי' בפרשת בחקתי על
פסוק "אם תלכו עמי קרי". (הלכות הקשר כלים, הלכה ד', אותיות ט"ו
לי"ז לפי אוצר היראה - ברית, אות כ"ג)

וַיְכֹתֶב מֹשֶׁה אֶת מִזְרָחֵיכֶם לְמִשְׁעֵיכֶם

על פי ה' ... (לג, ב')

ל הנסיות והטלותים של כל השנה
יהיו כלם בקדשה גדולה, באופן שיהיה
תקו לפגם אמונה חכמים, עד שיהיו
נכובנו ספרים קדושים על ים, בבחינות
ויקتب משה את מוצאיםם למסעיהם על פי
ה''; והעיקר שישיה כונתו בכל נסיותיו
וטלטוליו רק בשביל להתוועד עם בני אדם
חדים ולדבר עם מהתכלית האמת, ולעסך
עמם בדברי תורה באהבה ושלום גדול, באופן
שייכרו כלם את האמת לאמתו ולשוב אל השם
באמת, בבחינת שאמרו רובינו ז''ל: "ויהר תכו לרוב
ישא מדברתיך" אלו תלמידי חכמים שמכתzion רוג'ע
לעיר ומדוך לדוכ לעסק בדברי תורה, כי רק בש
יתברך את האדם שצורך לפעמים לכתת רגלו
בפנים. (הלכות פקדו – הילכה ה', אות יט' לפ' אי'
ראש השנה, אות קפ'ט: עיין גם טלטול, אחרות יי'')

שש ערי המקלט ... הארבעים ושתים עיר ... (להו)

רביעים ושמונה תבות שיש בפרשת "שמע ישראל", שהוא יסוד האמונה, יש נגנון ארבעים ושמונה ערי הכהנים והלוויים: שערי מקלט, כנגד שבעות שב"שמע ישראל"; "עליהם ארבעים ושתיים עיר" כנגד ארבעים ושתים תבות מנו "ואהבתם" עד סוף הפרשה כmobא. ואלו הארבעים ושמונה ערים קולטות ומצילות מטטרא דמותא, ועל כן צריך הרוץ בחשגה לנוס לשם, כי אמונה עיקר החינוך, והכפירות סטרוא דמותא; ועל כן ארבעים ושמונה ערי הלויים שהם בחינת "שמע", "ואהבתם", שהם עיקר המשכת האמונה, על כן הם קולטות ומנוגנת מסטרוא דמותא ומצלין את הרוץ ממיתה. ואלו הארבעים ושמונה ערים שיישבו בהם הכהנים והלוויים, דיקיא בזה הראה לנו התורה הקדושה שצרכן לנסע לצדיקים ולהנצל מטטרא דמותא שהם הכפירות. כי אמונה שהוא עיקר החינוך ולהנצל מטטרא דמותא שהם הכפירות. כי עיקר האמונה בשלמות מקובלין רק על ידי צדיקים אמתיים והנולים אליהם, שהם בחינת הכהנים והלוויים; כי כהן הוא בחינת הצדיק והרב האמת, וכמו שאמרו רובינו ז"ל על פסוק: "וְשִׁפְתָּחֵת כָּהֵן וְגוּ" אם הרב

מאפס הפנאי ומשר ערומים, ברוך השם אשר עד כה עזוני, עד הנה עזוניו רחמייך וכוי ואל תטשו ה' אלקינו לנצח:

◎ ביום ראשון יום לאחריו כפור הנקרה שם ה' שנת תקפ'ה עזוני השם יתברך שהגיע לי תשובה מoilנא שאשלח לשם סך מועט ושילחו לי רשות מיד ותקף הודיתי להשם יתברך ונטעורתי לקבץ המעוט ושלחתני מיד בפוסט ראשון ביום שלישי בשבוע ההוא את הסד שכתבו לי ועתה אנו מצפים בכל עת לישועת השם שיגע הרשyon ופתחו בית הדפוס, ותחרה העטורה לישנה להדפס ספרי רבנו זכרונו לברכה:

◎ ביום חמישי כ"ד תשרי אסרו-חג סכונות תקפיו עזוני השם יתברך ופתחו לי הבית שהדפוס עומד בו, שהיה חתום עד הנה זה יותר משנה ומהצחה, אבל הדפוס בעצמה עדין חתום עד ירחם השם מהרה ואספר מעשי השם כל מה שעבר בזה מלבד הנstories לה' אלקינו מה שהשם יתברך עושה נפלאות גדולות לבודו כי אין בעל הנס מכיר בנסו:

◎ אחר ראש השנה תקפיו הנ'ל, כתבתי מחדש הספר לקוטיע עזות שהוא ספר הקוצר בתוספת מרובה וגם בזה יש מעשה שלמה:

♦ אבינו שבשמים חמל לנו, אבינו שבשמים אל תשתר פינך ממשו, מושל בכל מלך על כל הארץ, שלח לנו מנהיג ומושל אמתך דקירה, שיוכל להנהיג אותנו ברחמים, כאשר ישא האומן את היוק לקרבו לעובדך באמתך. תן לנו מנהיג אמתך כמו משה רבנו עליו השלום, כי ישראל היו ש��עים במצרים במ"ט [בארבעים ותשעה] שעריו טמאה, ולא היה אפשר שיצאו משם כי אם על-ידי משה רבנו. וحملת עליהם, וגזרת על משה שילך משה ויגאלם, אף על פי שמשה רבנו מגדל ענותנותו היה המסתיר פניו, ולא רצתה לקבל הממשל והמנהיגות. אבל אתה חמלת על עמק ישראל וגזרת שילך בעל כrhoחו, והיית עמו תמיד עד שזכה לגאלם. והנה עכשו בעוננותינו אנו ש��עים בגלות יותר מוגלות מצרים, ואתה יודע שאין מי שוכל לעוזר אותנו, כי אם מנהיג אמתך שיהילה בבחינת משה רבנו עליו השלום. על כן רחם עליינו למען שמק, ושבור והפר בעס' מעליינו, ושלח רחמןות בלב המנהיג האמת שיחמלו עליינו וישיב פניו אלינו, ויקבל המנהיגות והממשלה, ויוניג אותנו ברחמייך, ויקרבו לעובדך באמתך: (לקוטיע תפילות - מתוך תפילה יח)

מלתב

(אבי הנחל - מכתב ק"ט).

ב' ביה, חול המועד פה-סה תש"ל.
לכבד חמדת לבי, אשר כל ישראל אהובים וחובבים אותו ומפליגים ומפליאיםنعم עדינות ואעילות נפשו הנדרה גנבהה מאך שנחצבה ממוקור העלין קדוש ונורא, הכאב נשׂו על עם ישראל ומושר נשׂו עליהם להחניכם בהיכלא דמלכא משיחא נחל נבע, ישועת ונפלאות פלאי פלאות עד אין סוף, אשר בהם הוא רופא כל הנגעים והצערת של הדור הזה וכל הדורות הבאים, אשר חלך שוכית לכל. ה' ישמרו ויחיהו לנצח.

עלינו לבך ברכת שהחינו בשמחה רבה ונעימה בעלי שיעור, ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם שהחינו וקימנו והגענו לזמן הזה. אשר זכה להוציא לפועל תשוקתו ותאותו הגדולה, לרchrom על ישראל בהדפסת הספר 'אבי הנחל', שנולד מהאהבה והחבור והקשר האמתי אשר עשה ה' בינו בנס ופלא נפלא ונורא, בהשגתנו וحملתו לטובתנו ולטובת כל ישראל, להצלם מפה מוקשים, ממעקי מים, ממצאות ים, מין מצלחה ואין מעמד.

דע, כי הקשר שלנו והספר הקדוש 'אבי הנחל' עושים פעולות גדולות בעולם, כי על-ידי זה הרבה נפשות נתקרבו להנחל נבע ועשה אותם לאנשים כשרים אמתיים, ואוחבך הנאמן הדורש שלומך וטובתך המפעה תמיד לשיערך בזיה ובבא.

סיפור

◎ ... בחודש אלול שנת תקפ'ד ה'נ"ל היו הנושאין של חתן רבנו זכרונו לברכה הנגיד רבי יצחק אייזיק נרו יאיר, שהשיא בתו מרת פיגא סאסיע תחיה, עם בן רבי ישראל נרו יאיר נסיך הרב וכוי מורנו הרב ר' ברוך זכר צדיק לברכה מעזיביז'ו' ונסעו על החתנה הוא וזוגתו הצדיקת מרת שרה תחיה וכל בני-ביתו דרכ' פה ברסלב ומכאן נסעתיהם למזיביז'ו' זכית להיות על החתנה והיינו שמחים שם מאד גם הייתה אצל הרב מאפטא וברוך השם קבל אותו בכבוד גדול ודברתינו בשלום ובענין זה של החתנה וכל מה שעבר אז יש הרבה לספר מה גדול מעשי השם ונפלאותיו אשר עשה עמי אז, אך אי אפשר לאobar הכל בכתב

דברי רבי ישראל בעיר אודסָר

יעל'

¶ ר' ישראל ביקש לא לכתוב על מצבתו שום שבחת, רב וכוי וنم ברסלבර החשב מעט ואמר לא לבתו, כי "אולי לא וכתיבי لكم איה ליליה בחוץות" וכו'.

¶ אחד אמר לו פעם, שהלם שר' ישראל אמר "אני נ' נח' נח' נח' מאמון", ור' ישראל הצטער עד מוא, ואמר לו: "מה אתה מדבר? זה לא דברנו, ברסלב זה ענוה ושפכל ברך".

¶ אחרי השיחה הידועה שבה ר' ישראל מדבר על רבנו נחמן - ואומר שהוא "נ' נח' נח' מאמון", ובאמת הוא אומר: "אני נ' נח' נח' נח' מאמון" - הבהיר שלו שאלת אורה: "אמרת שאתה הרב?", ור' ישראל הקפיד מادر עליה ולא רצח לדבר אותה כמה ימים.

¶ פעם, ר' ישראל דיבר ממשיח, ואמר שהוא לא משיח, כי כתוב בפתח "ויעליך אמרתך עתיד בירת המשיח", או אני לא משיח? תוקד עד בירת המשיח, שנולד ופעם, אמר: "אם הייתי שקרן, הייתי אומר שאני משיח".

¶ פעם, שאלו את ר' ישראל אם הוא שליח של רבנו הקדוש, עין שהוא קיבל את הפטק, והשיב ר' ישראל: "לאו מי יכול לפתח פה?!".

ושם אמתים כשרים אמתים,

ישראל דבר אודסָר

ו' ישראל אודסָר, זצ"ל - המשך)

... ה' ... ה' היה צידור שיחיה בו כל התפלל, רצתי צידור שיחיה בו כל התפלות ותחלים, וברכת המזו, אבל צידור כזה בטבריה אין, רק בירושלים. ואני היה צרכיה לכלות לירושלים. לऋשותם. היה צרכיה לאחד בטבריה, איש זקן, היה לו כסף והוא היה קמן גדול ולא נתן נדבה, לא נתן צדקה. ואני התפללתי תפילות כלו... הוא נתן לי בכל יום מטבח גודלה, אני לऋשותם. היה לי כמה מטבחות, נתתי לאמא, שtabia לי מירושלים צידור "כל-בו" ... לי יכול לספר מה שהיה לי? ... מ' יכול לספר מה שהיה לי? עכשו אני צוחק ואתם צוחקים, אם הייתם שמה? הייתם בוכים איתי ביחד... לא היה בצתפת חסיד ברסלב, ואני פתאום נעשית חסיד ברסלב, ורב' ישראל - כולם ידעו שהוא חסיד ברסלב, ואני למדתי עם רב' ישראל, ואני התפללתי עם רב' ישראל, ואני זוכר, היה אור שמה מאד.

... הוא היה כמה שנים בטבריה, וכולם היו מתנדדים. ואני היה ייחיד, ואני הלכתי עם רב' ישראל תמיד ביחד, לשם ממן איזה דברו. והם רואו, ואמרו: "ישראל בר הולך עם רב' ישראל, והוא לומד ספרי ברסלב, הוא לא שומע לאבא ולנו, הוא רוצה רק ברסלב". ואבא שלי, אני צערתי אותו כלכך, אני אמרתי: "אני רוצה רק ברסלב!"

... אווי כמה טוב, כמה נעים, אם יש ביזיונות ושפיקות דמים בשבייל האמת, בשביב הקדוש ברוך הוא, בשביב התורה כמה זה טוב {לאדם} רבנו הקדוש מדבר על זה בליקוטי מוהר"ן בהתורה "קרא את יהושע" אמר רבנו: "יעיר התשובה הוא ביזיונות ושפיקות דמים". "יש להפוד דם לדום", למתנגדים ורק דום, דום, דום, דם, ושם אמר מאי ר' יקר מאי ביזיונות אווי טוב, טוב הלוואי אם היה עלי ידוע מה זה איך יקר מאי ר' יקר מאי ביזיונות ושפיקות דמים ה' היה מתיפלל להשם יתברך שיתן לי עוד, עוד, ועוד. ראתה איך השם יתברך משלם, היה מלך וגאותה כן והוא היה לו, והוא עשה בנק, זה היה הבנק הכי גדול בטבריה, ואני לא היה לי לחם לתת לילדים קטנים, לא חמס, ולא נעלימים, ולא בגדי, כלום איני יודע איך אני חי, ואני הילדים של חיים.

¶ לעילוי נשמה דרי' חיים בן יעקב פינטו, ת.ג.צ.ב.ה.